

■ OUG PENTRU ÎNĂSPRIREA LEGII EXPROPRIERILOR
 Guvernul pregătește un asalt asupra proprietății private
PAGINA 3

■ Legea de offshore, în dezbatere la comisiile Camerei
 Deputaților
PAGINA 4

■ EUGEN RĂDULESCU, BNR:
 „Avem cel mai mic sistem
 bancar din UE”
PAGINA 5

■ Schimbări în conducerea Sphera Franchise
 Group
PAGINA 15

■ “Unilever” renunță la planul de relocare în
 Olanda
PAGINA 16

GRAM AUR = 156,9483 RON FRANC ELVEȚIAN = 4,0882 RON EURO = 4,6685 RON DOLAR = 4,0631 RON

Calamity Viorica și referendumul

Cristian Pirvulescu

Pelerinajul electoral organizat de unele culte sub oblăduirea unui guvern așa zis social-democrat, pune o problemă de guvernare. Și, ne trimite înapoi în timp.

Încercând să „înlăture dezastrelor produse de calități”, prima ministă a țării, aflată încă sub efectul „intemperțiilor vremii” nu doar că a participat dar că a și organizat și susținut un referendum al cărui scop a fost eminamente politic: Puterea. Dar nici partidele mainstream românești, nici BOR-ul nu erau pregătite pentru o dispută post-modernă. Căci importarea intempestivă a unei dezbateri ideologice tipic nord-americane - greu de integrat în societatea occidentală, dar mie în cea orientală - nu avea cum să reușească. Așa că pentru toți, o confruntare societății s-a transformat într-o înfruntare politică.

Culte, în special cele din Alianța evanghelică, au sperat să-și întărească pozițiile în societate și să influențeze mult mai clar agenda politică pe viitor. La rândul său BOR-ul vellea în referendum ocazia să-și impună supremația politică.

Dacă pentru biserică autocefală țara este o patrie, iar satele și orașele sunt parohii, atunci ar fi fost logic ca politica să fie la șefii religioși și nu la cei politici. În același timp, PSD, un partid mai degrabă rural, spera să se reconcilieze cu votarii, iar Liviu Dragnea să se reelegimeze, ba chiar să se reseteze.

(continuare în pagina 3)

SCANDALUL IMPOZITELOR DIN SISTEMUL BANCAR:

ARB: “Multe bănci au acoperit pierderile fiscale și vor raporta impozite pe profit”

Multe dintre băncile care activează în țara noastră și-au acoperit deja pierderile fiscale din anii anteriori și urmează să raporteze impozite pe profit, subliniază reprezentanții Asociației Române a Băncilor (ARB) în Raportul anual lansat recent pe piață.

Lucrarea citată explicită: “Studii realizate de consultanți reputeți arată că majoritatea statelor membre UE permite utilizarea pierderilor fiscale din anii anteriori în vederea compensării viitoarelor profituri, cu excepția Estoniei, care, datorită modului în care aplică impozitul pe profit, nu poate utiliza pierderile din trecut. Sunt 14 țări din Uniunea Europeană în care se asigură recuperabilitatea (pierderilor din profiturile viitoare) nelimitată

la timp: Austria, Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Italia, Irlanda, Letonia, Lituania, Malta, Slovenia, Spania, Suedia și Marea Britanie. În Luxemburg, se permite recuperabilitatea pe un termen de 17 ani, 10 ani în Finlanda, 9 ani în Olanda și 7 ani în România.

Astfel, dacă o bancă sau o companie înregistrează pierderi în anii anteriori, profitul viitor le acoperă. Acesta este motivul pentru care, deși au înregistrat profit contabil, nu s-a văzut în rezultatul fiscal. În perioada de criză, sistemul bancar a absorbit, la rândul său, pierderile din economie.

EMILIA OLESCU
 (continuare în pagina 8)

ALIN BRENDEA, PRIME TRANSACTION:

“Există premise pentru creșterea pieței, până la finalul anului”

● “Perspectiva intrării fondurilor de investiții eligibile pentru categoria piețelor emergente poate deveni, de anul următor, principalul vector de creștere a bursei noastre”, potrivit domnului Brendea

Există premise importante pentru creșterea prețurilor celor mai importante acțiuni tranzacționate la Bursa de Valori București (BVB), până la finalul acestui an, susține Alin Brendea, director general adjunct în cadrul societății Prime Transaction.

Aprecierea brokerului apare în contextul în care indicele BET-TR, care include în construcția sa și dividendele acordate de cele mai fidele companii din primul eșalon al pieței noastre (exceptând cele cinci SIF-uri) a marcat deja, în 2018, un salt de 19,5%, atingând, vineri, un maxim istoric de 12.495 de puncte, iar indicele BET prezintă un avans de 10,3%, de la începutul anului.

Directorul de la Prime Transaction evidențiază trei factori care, în opinia sa, pledează pentru o evoluție pozitivă a pieței, în ultimele luni ale

lui 2018.

“Cel mai important element vine dinspre evaluarea companiilor listate (n.r. care se tranzacționează la multiple de piață mici), a rezultatelor financiare ale acestora și, mai ales, dinspre politica de dividend ce le caracterizează. În ultimii trei ani, România s-a aflat în to-pul randamentelor dividendelor acordate. Situația nu se va schimba nici în acest sezon bursier. Probabil vom avea iarăși între șase și opt companii din indicele BET care vor asigura randamente ale dividendelor de cel puțin 7%.

Dividendele au fost și rămân principalul vector al pieței românești în sezonul toamnă - iarnă”, notează Alin Brendea într-un editorial publicat pe site-ul societății.

ANDREI IACOMI
 (continuare în pagina 7)

LUMINILE (ȘI UMBRELE) CENTENARULUI

Politica a subminat ultimele valori nealterate (I)

(Interviu cu istoricul Ioan Aurel Pop, rectorul Universității Babeș-Bolyai și președintele Academiei Române)

IOAN AUREL POP:

“Avem o țară de mărimea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și ne purtăm cu ea de parcă ar fi o parte din deșertul african!”

Rectorul istoric Ioan Aurel Pop, președintele Academiei Române, ne-a făcut onorarea de a ne acorda un interviu pe tema Anului Centenar, a luminilor și umbrelor lui, între cele din urmă numărându-se povestirile eterizate ale unor forțe revanșarde, atât din vestul imediat al României, cât și, evident, din răsăritul ei, dar și excreșcențele lor din interiorul instituțiilor și a societății românești. Dinspre acestea, profesorul Ioan Aurel Pop consideră că „unele grupări românești de intelectuali subțiri urmează să fie mult profitul personal prin publicații șocante, la edituri cu scop primordial lucrativ și mai puțin soarta culturii și societății noastre. Astfel, în timp ce unii români se ocupă de propagandă proprie, de imagine proprie și a familiei lor culturale, în țara României înfloresc campanii foarte bine organizate ale propagandei, inclusiv ale propagandei antionomanești. Noi, români, suntem din acest punct de vedere «privilegiați», pentru că avem o propagandă antionomanească internă, făcută de unii dintre noi, și una externă, făcută mai ales de amatori aliați ai noștri din NATO și UE”.

Cum după anul de sărbătorire a Centenarului Marii Uniri urmează aniversarea Tratatului de la Trianon — pentru care se pregătește adău lași vechi, Ungaru — istoricul Ioan Aurel Pop ne recomandă că „Tranoul însoamnă pentru România un singur lucru major: recunoșterea pe plan internațional a deciziei istorice de la Alba Iulia, kăută de poporul român, în conformitate cu nivelul altele de democrație veșnică și cu dreptul popoarelor de a decide singure soarta”. Academicianul ne mai asigură că există modalități de îndreptare ale unor deficiențe ale sistemului educațional (și nu numai) și că „Academia stă alături de toate instituțiile și forțele care urmăresc păstrarea și consolidarea valorilor românești, ca parte a valorilor universale”.

Victor Roncea: Cum apreciați trivializarea spațiului public și aducerea acestui limbaj în mijlocul cetății, pe toate televiziunile, chiar cu susținerea deschisă și extrem de vocală a unor intelectuali, coborâți la limbagul pe care românii de odinioară îl puteau auzi doar în grupule de gunoi ale orașului?

Academicianul Ioan Aurel Pop: Fenomenul ține, cred, de „beția” de libertate care i-a cuprins pe români după 1989. Frustrările acumulate în vremea celor peste patru decenii de comunism (de toate felurile, de la internaționalismul proletar până la naționalismul) i-au împins pe români la tot felul de excese. Or, libertatea — ca orice lucru omenească — nu este absolută, ci este limitată de felurile reguli ale modului de a trăi în comunitate. Dezlinziurile triviale de după 1989 s-ar fi putut potoli și echilibra dacă societatea noastră nu ar fi fost lovită de o calamitate teribilă: degradarea școlii românești la nivelul greu de imaginat, urmând de scăderea bruscă a nivelului de cultură generală. În timp ce, sub comunism, școala era un etalon de viață, majoritatea românilor fiind educați la nivelul dictonului „ai carte, ai parte!”, după 1989 a biruit proverbul „care pe care” în orice condiții, dar fără educație.

A CONSEMNAȚI VICTOR RONCEA
 (continuare în pagina 15)